

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. K.**,
skazanego za czyny z art. 239 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 17 października 2023 r., VII Ka 493/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu
z dnia 10 października 2022 r., II K 1/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 października 2023 r., VII Ka 493/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 10 października 2022 r., II K 1/21, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa D. K. W tym postępowaniu D. K. został prawomocnie skazany za ciąg przestępstw z art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny 300 stawek dziennych, po 100,00 zł każda stawka.

W kasacji obrońca skazanego zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku argumentując, że celem instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. jest zapobieżenie sytuacji, w której pomimo wydania prawomocnego wyroku skazującego, aktualizuje się realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego niezаслужonej dolegliwości, wynikającej z wdrożenia orzeczenia do wykonania. Obrońca wskazał na dwie grupy przesłanek zastosowania art. 532 § 1 k.p.k. Po pierwsze, stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, oceniony apriorycznie z perspektywy podniesionych zarzutów kasacyjnych. Po drugie, waga tych zarzutów. W ocenie obrońcy już samo dokonanie ich wstępnej analizy powinno wskazywać na znaczne prawdopodobieństwo zasadności kasacji. Obrońca podkreślił, że uwzględnienie choćby jednego z zarzutów kasacji powinno skutkować koniecznością dokonania stosownej modyfikacji podstawy prawnej rozstrzygnięcia w odniesieniu do niebagatelnej liczby trzydziestu siedmiu czynów, składających się na całość przypisanego skazanemu ciągu przestępstw. Nie ulega zaś wątpliwości, że w perspektywie faktu, iż każdy z czynów został zakwalifikowany przez Sąd odwoławczy poprzez odwołanie do trzech podstaw normatywnej kwalifikacji odnoszących się do poszczególnych typów czynów zabronionych (art. 228 § 3 k.k., art. 239 § 1 k.k. oraz art. 271 § 3 k.k.), wyeliminowanie choćby jednej z nich musi skutkować wydatną zmianą postrzegania całego kompleksu zachowań na płaszczyźnie kwantum związanego z nimi bezprawia, jak również stopnia zawinienia samego D. K. To zaś, w świetle brzmienia karnoprosesowych zasad i dyrektyw wymiaru kary powinno doprowadzić do istotnego zmniejszenia wymiaru wymierzonych mu konsekwencji, w tym przede wszystkim najbardziej dolegliwej z nich w postaci orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Obrońca podkreślił, że z uwagi na czas konieczny do rozpoznania kasacji, w tym z uwagi na złożony charakter zarzutów, istnieje niebezpieczeństwo wykonania kary przez skazanego jeszcze przed rozpoznaniem tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ma jednak rację skarżący, że zarzuty podniesione w sformułowanym przez niego nadzwyczajnym środku zaskarżenia wymagają pogłębionej analizy, toteż ostateczna ocena ich zasadności będzie mogła nastąpić dopiero na etapie merytorycznego rozpoznania kasacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.I.]

[ał]